

sikkert, at der er noget Markværdigt ved hele den Kalkulation, der er opstillet med disse Summer af henholdsvis 1,350,000 og 1 Million Kroner. Da jeg imidlertid er vant til at tro Folk paa deres Ord, vil jeg ogsaa gjøre det idag, og naar den ærede Minister har erklæret, at der ingen Koncession vil blive givet, uden at der bygges mod Kontant, saa forekommer der mig at være Garanti nok. Jeg skal derfor fraraade at sende denne Sag i Udvalg, tilmed da der jo vil komme baade en 2den og 3die Behandling. Det er muligt, at der til den Tid kan tilveiebringes tilfredsstillende Oplysning, og skulde der da ved 2den Behandling fremkomme saadanne Oplysninger, at det ligesvem vil umuliggjøre det for os at lade Forslaget gaa til 3die Behandling uden Udvalg, vil et saadant da kunne nedfattes. Jeg kommer altsaa i en vis Forstand i Modstrid med mit eget Princip, men under de foreliggende Omstændigheder vil jeg tilraade Thinget at behandle denne Jernbanesag som alle de andre, da det er under den Forudsætning, at den er indsendt her, og da det nu engang er blevet Thingets Praxis.

Berntsen: Da det første Forslag af lignende Betsaffenhed som det her foreliggende første Gang forelaa for Thinget, nemlig Forslaget om Jernbaneanlæg mellem Odense og Bogense, tilraadede jeg at henvise Sagen til et Udvalg. Dengang trøstede imidlertid det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mig med, at naar jeg ikke havde de nødvendige Oplysninger, kunde jeg sikkert faae de manglende Oplysninger henlagte paa Thingets Bord og i Bureauet. Jeg mener nu, at hvad der dengang maatte være tilfredsstillende for mig, maa ogsaa kunne være tilfredsstillende for den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds. Thinget er imod min Villie kommet ind paa denne Praxis, at Lovforslag af den Betsaffenhed som det her foreliggende gaa igjennem Thinget uden Udvalgs Nedfattelse. Jeg vil derfor ikke, for at tilfredsstille det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, nu indføre en ny Praxis, men agter at stemme for Lovforslagets videre Fremme uden Udvalgs Nedfattelse og vil tilraade Andre at gjøre det Samme.

Jørgensen: Hvis jeg ikke kunde antage, at det var notorisk her i Thinget, at der ikke er gaaet Noget i Værk af den Slags, som det ærede Medlem her bagved (Berg) troede, at kunne lase i Motiverne, hvis jeg, som sagt, ikke troede, at det var fuldstændig notorisk afgjort, saa vilde jeg ønske et Udvalgs Nedfattelse, men jeg tør vel antage, at det er notorisk, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at der ikke er Noget i Veien af

den Slags Ting. Det forekommer mig, at det, der er mindre heldigt, er, som alt sagt, Selstabs Fremgangsmaade overfor Ministeriet, de mangelfulde Oplysninger eller Manglen paa fyldestgjørende Oplysninger; men de Vædringer, der skulde stilles, maatte da stilles til Motiverne og ikke til Lovforslaget. Til Motiverne kan man imidlertid ikke saaledes stille Vædringsforslag, eller rettere sagt: Motiverne kan man ikke saa omændre gennem Forhandlingerne. Det, som er sagt, tjener allerede tilstrækkelig til, at Tvivlen om Motiverne kan blive fjernet, forsaavidt den da ikke allerede er fjernet, saaledes som jeg tror at turde sige, at den er. Jeg tror derfor ikke, at der kan være nogen Grund for Thinget til at forlade sin Praxis, og jeg mener, at det burde lade denne Sag passere videre. Jeg kan derimod ikke slutte mig til den Motivering, der kom fra en æret Kollega af mig, der sidder i Aarhus Amtsraad (Hummelshøj), idet han argumenterede ud fra den kommunale Frihed. Jeg siger det blot, fordi vi begge sidde i en Korporation, som ogsaa er interesseret i denne Sag. Jeg tror imidlertid, at Thinget med fuldstændig rolig Samvittighed kan følge den sædvanlige Praxis og lade Sagen gaa videre. Saa kan der i Mellemtiden staves nærmere Oplysninger, hvis det behøves.

Bull: Det ærede Medlem for Bogense (Berntsen) giver mig Anledning til for mit Vedkommende med to Ord at begrunde, hvorfor jeg maa stemme til samme Side som han. Han slog stærkt paa, at det var Praxis, og det ærede Medlem, som talte sidst, kom ogsaa ind paa, at det var Praxis, at lade den Slags Sager gaa videre uden Udvalg; men jeg vil dog virkelig ikke dermed anerkende, at man saa kan komme med hvilken som helst Forslag til Bøner, naar man kun har Kapitalen, og at vi da uden Modsigelse skulde lade saadanne Forslag gaa videre uden Udvalg. Det forekommer mig, at hvad Mening vi end kunne have om denne Bane og om den Praxis, der er Tale om, tror jeg, vi maa være det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds taknemmelige for den Debat, han idag har reist. Det forekommer mig, at vi kunde ialtsald godt lade det staa ved Siden af det Andet, og at Thinget bør vedkjende sig, at det har baade en Pligt og en Ret ligeoverfor den Slags Forhold. Det forekommer mig nu imidlertid, at paa den Maade, som det endte mellem den høitærede Minister og det ærede Medlem, sit det ærede Medlem en saa stor Tilfredsstillelse og Opreisning, at han godt kunde have ladet være med at stille Forslag om Udvalgs Nedfattelse. Det viste sig tydelig, at det ærede Medlem havde fuldt ud Ret i sin Betragtning overfor den høitærede Minister; men